

Środa, 28 października 2015 r.

P8_TA(2015)0382

Europejska inicjatywa obywatelska**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 października 2015 r. w sprawie europejskiej inicjatywy obywatelskiej (2014/2257(INI))**

(2017/C 355/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 11 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 24 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i w sprawie inicjatywy obywatelskiej (A7-0350/2010),
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 211/2011 w sprawie inicjatywy obywatelskiej,
 - uwzględniając wysłuchanie publiczne na temat inicjatywy obywatelskiej, które odbyło się w dniu 26 lutego 2015 r. i było zorganizowane wspólnie przez Komisję Spraw Konstytucyjnych i Komisję Petycji,
 - uwzględniając studium Departamentu Tematycznego C Parlamentu zatytułowane „Europejska inicjatywa obywatelska – pierwsze doświadczenia”, opublikowane w 2014 r.,
 - uwzględniając decyzję Europejskiej Rzeczniczki Praw Obywatelskich z dnia 4 marca 2015 r., zamykającą dochodzenie z własnej inicjatywy w sprawie Komisji Europejskiej (OI/9/2013/TN),
 - uwzględniając badanie Biura Analiz Parlamentu Europejskiego z lutego 2015 r. zatytułowane „Wdrażanie europejskiej inicjatywy obywatelskiej”,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Europejskiej z dnia 31 marca 2015 r. w sprawie Europejskiej inicjatywy obywatelskiej,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych oraz opinie Komisji Petycji, jak również Komisji Prawnej (A8-0284/2015),
- A. mając na uwadze, że europejska inicjatywa obywatelska (ECI) jest nowym prawem politycznym przysługującym obywatelom, a także jednym w swoim rodzaju i innowacyjnym narzędziem ustalania programu na rzecz demokracji uczestniczącej w Unii Europejskiej, które umożliwia obywatelom branie aktywnego udziału w dotyczących ich projektach i procesach, a także którego potencjał należy w pełni wykorzystać i zwiększyć, aby zachęcić jak największą liczbę obywateli i obywateli Unii do udziału w dalszym rozwijaniu procesu integracji europejskiej; mając na uwadze, że jednym z priorytetowych celów Unii Europejskiej musi być wzmocnienie legitymacji demokratycznej;
- B. mając na uwadze, że trzy lata po wejściu w życie rozporządzenia (UE) nr 211/2011, które jest stosowane od dnia 1 kwietnia 2012 r., należy dogłębnie ocenić jego stosowanie, aby wskazać wszelkie niedociągnięcia i zaproponować realne rozwiązania w celu ich szybkiego usunięcia;
- C. mając na uwadze, że doświadczenie pokazuje, iż większość organizatorów europejskich inicjatyw obywatelskich napotkała liczne problemy natury praktycznej i prawnej z opracowywaniem inicjatyw oraz mając na uwadze, że organizatorzy wielu odrzuconych inicjatyw zaskarżyli decyzje Komisji o odmowie rejestracji tych inicjatyw do Trybunału Sprawiedliwości i u Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich; mając na uwadze, że należy opracować przepisy tak, aby europejskie inicjatywy europejskie były możliwie najbardziej dostępne dla obywateli i organizatorów;
- D. mając na uwadze, że Parlament jest jedynym bezpośrednio wybieranym organem Unii Europejskiej;

Środa, 28 października 2015 r.

- E. mając na uwadze, że liczne instytucje, organizacje pozarządowe, ośrodki analityczne i grupy społeczeństwa obywatelskiego stwierdziły wiele niedociągnięć w stosowaniu rozporządzenia (UE) nr 211/2011 w sprawie inicjatywy obywatelskiej i organizowaniu europejskich inicjatyw obywatelskich, że zaproponowały one wiele ulepszeń oraz wielokrotnie wskazywały, które aspekty rozporządzenia wymagają pilnych zmian;
- F. mając na uwadze, że praktyczne aspekty określone w art. 6 rozporządzenia, a w szczególności utworzenie systemu zbierania deklaracji online oraz jego poświadczenie przez właściwy organ w państwie członkowskim, pozostawiają organizatorom w większości przypadków mniej niż 12 miesięcy na zebranie wymaganych podpisów;
- G. mając na uwadze, że przedłożenie pomyślnie przeprowadzonej inicjatywy Komisji po upływie okresu zbierania podpisów nie podlega konkretnemu terminowi i w związku z tym stanowi źródło nieporozumień i niepewności zarówno w instytucjach, jak i w społeczeństwie;
1. przyjmuje z zadowoleniem europejską inicjatywę obywatelską (ECI) – zdefiniowaną w art. 11 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i art. 24 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) – jako pierwszy instrument demokracji uczestniczącej umożliwiający obywatelom bezpośredni kontakt z instytucjami UE oraz czynny udział w opracowywaniu polityki i prawodawstwa unijnego, będący uzupełnieniem ich prawa do składania petycji do Parlamentu oraz odwoływania się do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich;
 2. podkreśla fakt, że europejska inicjatywa obywatelska jest pierwszym narzędziem demokracji uczestniczącej, które daje obywatelom UE prawo do podjęcia inicjatywy na podstawie deklaracji poparcia od co najmniej miliona osób z co najmniej jednej czwartej państw członkowskich UE, umacniając tym samym nowe prerogatywy polityczne obywateli, i zwraca się do Komisji o przedstawienie w ramach posiadanych przez nią uprawnień odpowiedniego wniosku w kwestiach, w których zdaniem obywateli konieczny jest akt prawny, aby wdrożyć Traktaty;
 3. podkreśla, że europejska inicjatywa obywatelska stanowi dla obywateli wyjątkową szansę na określenie i wyrażenie swoich dążeń oraz wezwania do działania na poziomie europejskim; podkreśla, że należy do niej zachęcać i wspierać ją wszystkimi dostępnymi środkami; jednocześnie uznaje jednak, że istnieją znaczące deficyty, które należy wychwycić i wyeliminować, aby usprawnić europejską inicjatywę obywatelską; podkreśla, że wszystkie kolejne oceny powinny być skierowane na uzyskanie instrumentu jak najbardziej przyjaznego dla użytkowników, ponieważ jest on podstawowym środkiem tworzenia więzi między obywateli Europy a UE; ponadto podkreśla, że posługiwanie się językiem ojczystym jest prawem obywatelskim i w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie do zbadania alternatyw, aby umożliwić posługiwanie się językiem ojczystym we wszystkich działaniach związanych z europejską inicjatywą obywatelską; podkreśla znaczenie, jakie ma wiedza społeczeństwa o europejskiej inicjatywie obywatelskiej, a jednocześnie ubolewa nad ograniczoną wiedzą o tym narzędziu wśród obywateli UE; w tym celu wzywa UE do zorganizowania upowszechniających i promujących ECI, aby spopularyzować ją w środkach przekazu i społeczeństwie;
 4. podkreśla ponadto, że zaangażowanie obywatelskie wśród młodych ludzi ma zasadnicze znaczenie dla przyszłości wszystkich demokracji i wzywa Komisję do wyciągnięcia wniosków z krajowych doświadczeń związanych z naprawdą pomyślnie przeprowadzonymi europejskimi inicjatywami obywatelskimi;
 5. uważa, że kwestią podstawowej wagi jest to, aby obywatele mogli się przyczynić do wykonywania ustawodawczych prerogatyw Unii i bezpośrednio uczestniczyć w inicjowaniu wniosków ustawodawczych;
 6. podkreśla znaczenie, jakie ma wiedza społeczeństwa o europejskiej inicjatywie obywatelskiej, jeśli ma się ona stać skutecznym narzędziem demokratycznego uczestnictwa; w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie do nasilenia działań komunikacyjnych odnośnie do tego instrumentu, aby zwrócić uwagę na jego istnienie u możliwie największej liczby obywateli i zachęcić ich do korzystania z tego instrumentu;
 7. wzywa Komisję do wykorzystania wszystkich publicznych kanałów komunikacyjnych, aby podnieść poziom wiedzy o europejskiej inicjatywie obywatelskiej, oraz do podjęcia niezbędnych działań, aby zapewnić jej przejrzystość i ułatwić komunikację w związku z trwającymi obecnie europejskimi inicjatywami obywatelskimi, na przykład poprzez utworzenie aplikacji umożliwiających zasięganie informacji, wysyłających powiadomienia i umożliwiających składanie podpisów online; podkreśla, że aktywne uczestnictwo obywateli Unii Europejskiej w europejskiej inicjatywie obywatelskiej w decydującej mierze zależy też od tego, czy zostanie ona nagłośniona w państwach członkowskich i dlatego proponuje, aby parlamenty krajowe państw członkowskich umieszczały na swoich oficjalnych stronach internetowych informacje europejskiej inicjatywie obywatelskiej;

Środa, 28 października 2015 r.

8. zwraca uwagę, że w inicjatywie obywatelskiej wzięło udział ponad sześć milionów obywateli UE oraz że wpłynęło 51 wniosków o uruchomienia inicjatyw, spośród których jedynie trzy – mianowicie „Right2Water”, „One of Us” i „Stop Vivisection” – uznano za dopuszczalne, zaś sześciu organizatorów europejskiej inicjatywy obywatelskiej (odpowiadających 30 % wszystkich odrzuconych wniosków) wniosło sprawę przeciwko Komisji do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, co pokazuje, że nadal pozostaje wiele do zrobienia, aby w pełni wykorzystać potencjał europejskiej inicjatywy obywatelskiej; zwraca uwagę na szereg trudności natury praktycznej, jakie napotkali organizatorzy od czasu wejścia w życie rozporządzenia w kwietniu 2012 r., a także na fakt, że liczba inicjatyw spada;

9. wzywa Komisję do możliwie najwcześniejszego udzielania organizatorom europejskich inicjatyw obywatelskich odpowiednich i wyczerpujących wskazówek – w szczególności natury prawnej – za pomocą linii telefonicznej Europe Direct tak, aby byli informowani o istniejących możliwościach i nie popełnili błędu zgłaszając inicjatywę obywatelską, której przedmiot wyraźnie wykracza poza kompetencje Komisji i nie spełnia kryteriów dopuszczalności prawnej; wzywa do rozważenia możliwości powołania innego niezależnego organu, który pełniłby funkcję doradczą; zauważa jednak, że w świetle traktatu lizbońskiego kwestie poruszane przez inicjatywy obywatelskie mogą nie należeć całkowicie do kompetencji Komisji Europejskiej; uważa, że Komisja powinna rozważyć możliwość utworzenia w swoich przedstawicielstwach w każdym państwie członkowskim biura zajmującego się europejskimi inicjatywami obywatelskimi, w którym udzielano by wszelkich niezbędnych informacji, porad i wsparcia w związku z europejskimi inicjatywami obywatelskimi;

10. podkreśla też, że biuro zajmujące się europejskimi inicjatywami obywatelskimi mogłoby się też przyczynić do zwiększenia wiedzy o inicjatywach w społeczeństwie i mediach; zachęca zatem Komisję do propagowania europejskiej inicjatywy obywatelskiej jako oficjalnego instrumentu UE umożliwiającego realizację tego celu; podkreśla, że ten środek może także umożliwić przezwycięzenie nieufności obywateli wobec podawania danych osobowych wymaganych w przypadku popierania europejskiej inicjatywy obywatelskiej;

11. wzywa, aby w każdym państwie członkowskim, w którym organizatorzy prowadzą swoje kampanie, udzielano bardziej szczegółowych wytycznych dotyczące interpretacji podstaw prawnych oraz więcej informacji o obowiązku ochrony danych, aby dać im pewność prawną, a także o możliwości wykupienia przez organizatorów ubezpieczenia o przystępnej cenie;

12. ubolewa, że na wczesnych etapach zabrakło jasnych informacji o europejskiej inicjatywie europejskiej, co było przyczyną błędnych wyobrażeń o charakterze tego instrumentu i spowodowało frustrację, kiedy Komisja Europejska odrzuciła pierwsze europejskie inicjatywy obywatelskie; przypomina, że instrument ten powinien być prosty, jasny, przyjazny dla użytkowników i że należy szerzyć o nim wiedzę; podkreśla, że Komisja powinna zachęcać krajowych i lokalnych przedstawicieli do inicjowania akcji szerzenia wiedzy o europejskich inicjatywach obywatelskich i wspierać ich w tych działaniach;

13. ponadto popiera aktywny udział obywateli UE w odpowiednim korzystaniu z tego instrumentu do celów ustalenia programu działań; wyraża zaniepokojenie możliwym konfliktem interesów ze względu na fakt, że to sama Komisja ponosi wyłączną odpowiedzialność za sprawdzenie dopuszczalności prawnej, i domaga się, aby w przyszłości zająć się odpowiednio tą kwestią; zauważa jednocześnie, że przejrzystość i odpowiedzialność powinny być celem wszystkich zainteresowanych stron, aby zachować jasność działań obywateli;

14. w związku z tym wzywa Komisję do uznania także Parlamentu Europejskiego za podmiot kształtujący politykę, w szczególności biorąc pod uwagę, że jest on jedyną instytucją, której członkowie są bezpośrednio wybierani przez obywateli UE;

15. podkreśla, że w świetle przepisów art. 4 rozporządzenia (UE) nr 211/2011, jeżeli Komisja odmówi rejestracji danej inicjatywy „Komisja informuje organizatorów o przyczynach tej odmowy oraz o wszystkich możliwych dostępnych dla nich sądowych i pozasądowych środkach prawnych.”; potwierdza w związku z tym, że organizatorzy wnieśli wiele zażaleń, ponieważ nie podano im szczegółowych i wyczerpujących przyczyn odrzucenia przedłożonych przez nich inicjatyw obywatelskich; zachęca Komisję Europejską do szczegółowego wyjaśnienia powodów odrzucenia danej inicjatywy obywatelskiej, jeżeli jej zdaniem dana inicjatywa „w sposób oczywisty wykracza poza kompetencje Komisji” oraz do jednoczesnego podania organizatorom na piśmie i tak, aby ułatwić im pracę, odpowiednich prawnych przyczyn – które w imię przejrzystości należy w pełni upublicznić – aby prawomocność i pełna obiektywność tych elementów mogły być poddane kontroli prawnej i aby zredukować o ile to możliwe swobodę działania Komisji jako sędziego i strony w ocenie dopuszczalności inicjatywy i aby organizatorzy mogli zdecydować, czy mają zmienić inicjatywę i przedstawić ją ponownie w zmienionej postaci;

Środa, 28 października 2015 r.

16. wzywa Komisję do rozważenia możliwości rejestrowania tylko części inicjatywy, jeżeli dana inicjatywa nie wchodzi w pełni w zakres kompetencji Komisji; wzywa Komisję do informowania organizatorów w momencie rejestracji, którą część danej petycji można zarejestrować, ponieważ uznaje, że dialog i współpraca z organizatorami europejskiej inicjatywy obywatelskiej są niezbędne w całym procesie, i wzywa Komisję do podawania do wiadomości Parlamentu decyzji o rejestracji europejskich inicjatyw obywatelskich; zachęca Komisję do zbadania sposobów przekazywania inicjatyw bądź ich części, które nie wchodzą w zakres jej kompetencji, do właściwego organu na poziomie krajowym lub regionalnym;

17. podkreśla znaczenie technologii jako narzędzia zachęcającego obywateli do działania; wzywa Komisję do zwiększenia łatwości korzystania z oprogramowania służącego do zbierania podpisów online, do umożliwienia korzystania z niego osobom niepełnosprawnym oraz do zaoferowania swoich serwerów do bezpłatnego, stałego przechowywania podpisów online przy wykorzystaniu obecnego budżetu UE, a także do uproszczenia i zmiany specyfikacji technicznych do zbierania podpisów online, tak by gromadzone adresy mejlowe nie musiały figurować na tym samym ekranie, na którym znajduje się formularz poparcia, lecz aby były przechowywane w oddzielnej bazie danych;

18. uważa, że instrument ten, jeżeli zostanie poddany przeglądowi, może służyć angażowaniu społeczeństwa i promowaniu dialogu między obywatelami oraz między obywatelami a instytucjami UE; podkreśla potrzebę powiązania systemów zbierania podpisów online z nowymi odpowiednimi narzędziami społecznościowymi i cyfrowymi narzędziami do prowadzenia kampanii w mediach, idąc za przykładem innych platform kampanii online, które odniosły sukces;

19. zachęca Komisję do rozważenia możliwości zniesienia związku między 12-miesięcznym okresem zbierania deklaracji poparcia dla danej inicjatywy obywatelskiej a automatyczną rejestracją danej inicjatywy obywatelskiej, tak aby jej organizatorzy mogli sami zdecydować, kiedy chcą rozpocząć zbieranie podpisów;

20. wzywa Komisję, by zaapelowała do państw członkowskich o korzystanie z narzędzia zatwierdzania deklaracji poparcia europejskiej inicjatywy obywatelskiej opracowanego w ramach programu na rzecz rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych;

21. podkreśla, że w ramach dostępnych instrumentów służących wzmocnieniu demokracji uczestniczącej w Unii narzędzia IT powinny być udostępniane również regionom, co umożliwiłoby większe zaangażowanie obywateli w sprawy publiczne;

22. z niezmiernym zadowoleniem przyjmuje propozycję Europejskiego Komitetu Społeczno-Ekonomicznego dotyczącą zaoferowania bezpłatnych tłumaczeń tekstów inicjatyw europejskich, aby zmniejszyć koszt organizowania inicjatywy obywatelskiej;

23. wzywa do zacieśnienia międzyinstytucjonalnej współpracy na szczeblu UE, jak i na szczeblach krajowym i lokalnym, przy udzielaniu informacji i wsparcia organizatorom europejskich inicjatyw obywatelskich; wzywa do udoskonalenia prowadzonej przez Komisję wielojęzycznej strony internetowej poświęconej europejskiej inicjatywie obywatelskiej oraz do opracowania jednolitego zbioru wytycznych we wszystkich językach urzędowych Unii Europejskiej na temat praw i obowiązków organizatorów europejskiej inicjatywy obywatelskiej oraz procedur administracyjnych dotyczących całego procedury związanej z europejską inicjatywą obywatelską;

24. wzywa do utworzenia w przyszłości fizycznego oraz internetowego punktu kompleksowej obsługi, w którym można by stale uzyskiwać informacje, usługi tłumaczeniowe oraz wsparcie techniczne, prawne i polityczne dla europejskiej inicjatywy obywatelskiej, i uważa, że mógłby on korzystać z obecnych zasobów punktu kontaktowego zlokalizowanego w Europejskim Centrum Kontakt Bezpośredniego, w przedstawicielstwach Komisji Europejskiej oraz w biurach informacyjnych Parlamentu Europejskiego w poszczególnych państwach członkowskich; uważa, że utworzenie takiego punktu przybliżyłoby obywatelom europejską inicjatywę obywatelską;

25. uważa, że podawanie różnych danych osobowych na poparcie inicjatyw obywatelskich w 28 państwach członkowskich, jak określono w rozporządzeniu (UE) nr 211/2011 na podstawie różnych przepisów krajowych, jest zbyt skomplikowane dla organizatorów i wzywa do wprowadzenia jednolitej procedury deklarowania poparcia poprzez zmianę załącznika III do rozporządzenia (UE) nr 211/2011, aby ujednolicił charakter danych zbieranych w państwach członkowskich; zachęca Komisję do dalszych negocjacji z państwami członkowskimi mających na celu zmniejszenie wymogów liczby danych, usunięcie – w odpowiednim przypadku – wymogu podawania osobistych numerów identyfikacyjnych i zwiększenie ich przyjazności dla użytkownika oraz przypomina, że w europejskiej inicjatywie obywatelskiej chodzi bardziej o udział i ustalanie programów niż o wiążące wnioski; proponuje, aby rozważyć możliwość utworzenia cyfrowego obywatelstwa UE i zaleca, aby do momentu jego utworzenia stosować tymczasowe rozwiązanie w celu rozwiązania istniejących problemów związanych z rejestracją zbiorową; w związku z tym wzywa Komisję do zbadania tej kwestii w ramach agendy cyfrowej w trybie pilnym;

Środa, 28 października 2015 r.

26. wzywa Komisję do zmiany art. 3 rozporządzenia (UE) nr 211/2011 i zaleca państwom członkowskim, aby obniżyły wiek uprawniający do wspierania i udziału w europejskiej inicjatywie obywatelskiej z 18 do 16 lat oraz aby nie miało to związku z prawem do głosowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego, co umożliwi młodym ludziom aktywny udział w kształtowaniu projektu europejskiego;

27. zauważa delikatny problem, jaki stanowi osobista odpowiedzialność organizatorów za ochronę danych przy zbieraniu danych osobowych sygnatariuszy i proponuje, aby zmniejszyć zakres wymaganych danych oraz aby zmienić brzmienie art. 13 rozporządzenia (UE) nr 211/2011, dotyczącego odpowiedzialności, tak aby stało się jasne, że odpowiedzialność osobista nie jest nieograniczona; w tym celu proponuje, aby komitety obywatelskie mogły nabyć osobowość prawną oraz aby zaczerpnąć inspirację z artykułu 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne i ustanowić, że organizatorzy są odpowiedzialni jedynie za „czyny dokonane bezprawnie i umyślnie lub będące skutkiem przynajmniej rażącego niedbalstwa”;

28. zachęca Komisję i państwa członkowskie do opracowania takich wymogów w zakresie zbierania danych, które będą bardziej przyjazne dla użytkowników i bardziej jednolite; wzywa właściwe władze krajowe do okresowego informowania komisji ds. europejskich w parlamentach narodowych o inicjatywach obywatelskich będących w toku, które już uzyskały znaczną liczbę podpisów. nalega, by Komisja przedstawiła wniosek w sprawie przeglądu rozporządzenia (UE) nr 211/2011, aby zagwarantować obywatelom możliwość podpisania europejskiej inicjatywy obywatelskiej w ich kraju zamieszkania;

29. wyraża zaniepokojenie faktem, że od 2012 r. z 31 zarejestrowanych europejskich inicjatyw obywatelskich tylko 3 doszły do ostatniego etapu procedury; podkreśla, że gwałtowny spadek liczby nowych inicjatyw jest jedną z konsekwencji nieproporcjonalnie rygorystycznych wymogów i niepotrzebnie skomplikowanego systemu; wyraża ubolewanie nad brakiem skutków prawodawczych i zniechęcającą reakcją Komisji na pomyślnie przeprowadzone europejskie inicjatywy obywatelskie; stwierdza, że jego opinia różni się od opinii Komisji dotyczącej pomyślnego wdrożenia rozporządzenia umożliwiającego pełne wykorzystanie potencjału europejskiej inicjatywy obywatelskiej; podkreśla, że instytucje europejskie i państwa członkowskie muszą poczynić wszelkie niezbędne kroki, aby promować europejską inicjatywę obywatelską i wzbudzać zaufanie obywateli do tego narzędzia;

30. wzywa Komisję do zmiany brzmienia art. 10 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 211/2011, aby umożliwić właściwe monitorowanie pomyślnie przeprowadzonej inicjatywy obywatelskiej; wzywa Komisję do rozpoczęcia przygotowań do opracowania aktu prawnego dotyczącego inicjatyw obywatelskich przeprowadzonych pomyślnie w ciągu 12 miesięcy po wydaniu pozytywnej opinii;

31. uważa, że aby podkreślić polityczny wymiar inicjatyw obywatelskich, wysłuchanie publiczne, o którym mowa w art. 11 rozporządzenia (UE) nr 211/2011, powinno być zorganizowane w taki sposób, aby umożliwić organizatorom nawiązanie dialogu z posłami do Parlamentu Europejskiego i odpowiednimi urzędnikami Komisji; podkreśla, że wysłuchania na temat inicjatyw obywatelskich powinny być organizowane pod przewodnictwem „neutralnej” komisji, która nie ma głównych uprawnień w dziedzinie, która stanowi inicjatywę, a ponadto że należy stale zasięgać opinii ekspertów zewnętrznych;

32. wzywa Parlament i jego komisje, jeżeli zajdzie taka potrzeba – a Komisja nie przedłoży wniosku ustawodawczego w ciągu tych 12 miesięcy – do skorzystania zgodnie z art. 225 TFUE z prawa do zażądania od Komisji, aby przedłożyła odpowiedni wniosek; jest zdania, że korzystając z tego prawa, właściwa komisja parlamentarna powinna uwzględnić treść pomyślnie przeprowadzonej europejskiej inicjatywy obywatelskiej oraz zasięgnąć opinii organizatorów europejskiej inicjatywy obywatelskiej podczas kolejnego wysłuchania; apeluje o dokonanie odpowiednich zmian w Regulaminie;

33. zachęca Komisję Europejską do zbadania możliwości udzielenia inicjatywom obywatelskim wsparcia finansowego z budżetu UE za pomocą europejskich programów takich jak „Europa dla Obywateli” oraz „Prawa, równość i obywatelstwo”, w tym możliwości finansowania radiowych i telewizyjnych programów promocyjnych, mając na uwadze konieczność zagwarantowania równości obywateli, ponieważ organizacja inicjatyw obywatelskich naprawdę potrzebuje wsparcia finansowego i zgłoszono w tym celu wiele poprawek do budżetu UE;

34. wzywa Komisję do przeciwdziałania wszelkimi sposobami kradzieżom, także tym dokonywanym za pomocą narzędzi internetowych, wrażliwych informacji odnoszących się do sygnatariuszy, w szczególności jeżeli są one zarządzane w postaci danych zagregowanych;

Środa, 28 października 2015 r.

35. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie Komisji z dnia 31 marca 2015 r. w sprawie europejskiej inicjatywy obywatelskiej oraz decyzję Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich OI/9/2013TN i wzywa Komisję, aby dokonując przeglądu tego instrumentu zapewniła wdrożenie wszystkich odpowiednich środków prawnych, aby podjęto odpowiednie działania następcze, jeżeli dana inicjatywa obywatelska zostanie uznana za przeprowadzoną pomyślnie; w związku z różnorodnymi trudnościami, jakie się pojawiły, wzywa Komisję do jak najszybszego przedstawienia wniosku ustawodawczego dotyczącego zmiany rozporządzenia (UE) nr 211/2011 w sprawie inicjatywy obywatelskiej (UE) nr 1179/2011;
36. wzywa instytucje UE do zrealizowania niezbędnych prac w dziedzinie komunikacji poprzez kampanie informacyjne na temat inicjatyw obywatelskich.
37. zwraca się do Komisji o systematyczne informowanie Parlamentu o stanie bieżących europejskich inicjatyw obywatelskich, tak by Parlament w ramach swoich powinności wobec obywateli europejskich mógł nadzorować jak najskuteczniejsze działanie tego instrumentu; podkreśla, że procedura związana z europejską inicjatywą obywatelską powinna być stale usprawniana, stosownie do zdobywanego praktycznego doświadczenia, a ponadto powinna być zgodna z orzeczeniami wydawanymi przez Trybunał Sprawiedliwości;
38. zaleca korzystanie z wszelkich dostępnych kanałów komunikacji, w szczególności z platform instytucji europejskich w mediach społecznościowych i cyfrowych, tak by prowadzić na bieżąco kampanie uświadamiające przy udziale biur i przedstawicielstw UE oraz władz krajowych; wzywa Komisję do poparcia pomysłu opracowania otwartego oprogramowania na urządzenia mobilne specjalnie na potrzeby europejskiej inicjatywy obywatelskiej; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że dzięki niektórym europejskim inicjatywom obywatelskim udało się wywrzeć wpływ na poziomie lokalnym;
39. uważa, że zwiększenie przejrzystości i jakości kontroli nad finansowaniem i sponsorowaniem europejskich inicjatyw obywatelskich ma kluczowe znaczenie dla właściwego korzystania przez obywateli z tego narzędzia demokracji uczestniczącej i dla zapobieżenia możliwym nadużyciom służącym interesom prywatnym;
40. zwraca uwagę na ważną rolę Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w postępowaniu sprawdzającym rozpatrywanie wniosków dotyczących europejskich inicjatyw obywatelskich przez Komisję, w szczególności w przypadku odmowy rejestracji europejskiej inicjatywy obywatelskiej;
41. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządów i parlamentom państw członkowskich.
-